

Nebyla jsem si jistá, jestli můj mozek na něco takového stačí, ale slíbila jsem, že to zkusím.

„Vážím si toho, jak moc se snažíš, Sugar.“

Když to dořekl, zatočil Klaudií ve vzduchu.

Nechci nikdy odejít ze šestky. Nikdy.

Cestou do kantýny jsem o tom pověděla svému kamarádovi Woodymu. „Život je víc než šestá třída,“ odpověděl.

„Nedovedu si představit, že budu mít někdy lepšího učitele než pana B. Totiž, kolik lidí si na vyučování bere gumovou slepici?“

Přikývl. „Je možné, že Klaudie je unikát.“

V tu chvíli do mě s chichotem prudce vrazila Harper Wilhelmová. Upustila jsem knížky. Smála se tomu. Cítila jsem, jak mi rudnou tváře, ale jen jsem se na ni usmála ještě zářivěji. Woody přiblížil obličej těsně k ní. „Hrát si na nákladák ti jde, Harper.“ Pak mi pomohl posbírat knihy.

Má báseň o panu Leelandovi zapadla do kouta. Woody ji šel sebrat.

„Nečti si to! To je osobní!“

To jsem neměla říkat. Harper se na ni úplně vrhla.

Zaječela jsem: „Dej mi to, Harper!“

Snažila jsem se jí papír vytrhnout, když začala číst: „V našich životech jsou lidé, kterým se nedá věřit. V mém

životě je jedním z takových lidí můj táta.“ Smála se tomu a já ji za to nenáviděla. Už mi bylo jedno, co říkala Reba o tom, že mám být sladká. „Říkám si, jestli není nějaké lepidlo na táty?“ Šklebila se.

Cítila jsem, jak můj obličej pomalu nachoví. Woody jí ten papír vytrhl. Tolik dětí se na to dívalo! Teď to věděly všechny. Zůstat v šesté třídě navěky už mi najednou nepřipadalo jako dobrý nápad.

Objevil se pan B. Většinou se nerozčiluje, ale teď naštvaný byl. Namířil na Harper prst: „To bylo hodně laciné, Harper.“ Rozhlédl se. „Jen abyste všichni věděli, je to nejlepší sloh z celé třídy. Napsat ho chtělo velkou kuráž, a vy byste se něčemu tak hlubokému a upřímnému neměli smát.“ Probodl očima Harper, která koukala do země. „Chystal jsem se jít na oběd, ale asi bude lepší, když tě odvedu do ředitelny.“

„Za co?“ vyjekla.

„Za nevhodné, bezcitné a stupidní chování.“

Na to slovo od S všechny děti vykulily oči.

„Nějaké otázky?“ dodal pan B.

Všichni koukali do země, kromě mě. Já koukala na pana B. jako na anděla, který se snesl na zem, aby mě zachránil. Pak už jen přikývl a odvedl Harper do ředitelny.